

TEST-TABU

Szerző: **SZÖGI Henrietta**, II. évfolyam, (szogiheni94@gmail.com)

Témavezető: **Dr. CSÁNYI Erzsébet** egyetemi tanár

Intézmény: Újvidéki Egyetem, Bölcsészettudományi Kar, Magyar Nyelv és Irodalom Tanszék, Újvidék

Vajdasági Magyar Felsőoktatási Kollégium

Kutatásomban olyan női test-koncepciókat fogok bemutatni, amelyek kihatottak a modern kor ultrafeminin szimbólumára: a Barbie babára. A test mint áru elvének tüneteit vizsgálom az irodalomban. Vizsgálatom fókuszában a következő négy regény áll: Émile Zola: *Nana*, Alberto Moravia: *A római lány*, Vladimir Nabokov: *Lolita* és Paulo Coelho: *Tizenegy perc* című műve.

A regényeket a test elbeszélhetősége szövi át. E művek olyan test-leírásokat tartalmaznak, amelyek által egy karakter könnyedén realizálható, kiemelhető a regénytérből. A narrációban az író által eszményinek titulált női ideál jelenik meg egy olyan világban, amelyben a nő a férfi erotikus játékszerévé, áruvá válik.

Hipotézisemet komparatiztikai elemzéssel kísérlem meg alátámasztani. A Barbie babában mint gyermekjátékban a gyerekek egy szerepmodellt látnak, aki által bárkik lehetnek, a felnőttek viszont nőként kezelik, aki túlzott erotikát ébreszt megjelenésével, testi adottságaival. Jelen kontextusban nem a játékba funkció válik a vizsgálat tárgyává, hanem a baba mint provokatív nő: a tömegmédiá által provokált szépség.

Vizsgálatom célja, hogy a női testet az adott regénytérből kiemeljem, és rámutassak a Barbie-test kódjaira.

Elméleti kiindulópontom Linor Goralik 2014-ben megjelent *Barbie – Az igazi szőke* című tanulmánykötete képezi.

Kulcsszavak: Barbie baba, test-koncepció, feminin, erotika

BODY-TABOO

Author: **Henrietta SZÖGI**, second-year student (szogiheni94@gmail.com)

Supervisor: **Dr. Erzsébet CSÁNYI**, university professor

Institution: University of Novi Sad, Faculty of Philosophy, Department of Hungarian Language and Literature, Novi Sad

Hungarian College for Higher Education in Vojvodina

In my research I try to present women's body-concepts which had an impact on the ultrafeminine symbol of the modern age: the Barbie doll. I investigate the effects of the "body as a product" theory in literature. My research focuses on the following four novels: Émile Zola: *Nana*, Alberto Moravia: *The Women of Rome*, Vladimir Nabokov: *Lolita* and Paulo Coelho: *Eleven Minutes*.

“Body speech” is spread across these novels. These books contain descriptions of bodies so the characters are easily realizable and removable from the novel-space. In the narration, the writer’s female ideal appears and in that world women become the erotic toy of men.

I would confirm my hypothesis with comparative analysis. The Barbie doll is a child’s toy; children see a role model who could be anyone, but adults look at her as a woman, who broadcasts the erotic. In this context, the object of my research is not the doll’s function as a toy, but the doll as a provocative woman.

This study aims to highlight women’s bodies from the spaces of the novels and to point out the Barbie doll’s body code. My research is based on Linor Goralik’s publication, *Barbie – Az igazi szőkenő*, which was published in 2014.

Keywords: Barbie doll, body-conception, feminine, eroticism

TABU TELA

Autor: **Henrieta SEGI**, II godina studija (szogiheni94@gmail.com)

Mentor: **Dr Eržebet ČANJI**, profesor

Institucija: Univerzitet u Novom Sadu, Filozofski fakultet, Katedra za mađarski jezik i književnost, Novi Sad
Kolegijum za visoko obrazovanje vojvođanskih Mađara

261

U svom istraživanju ću predstaviti koncepte ženskog tela koji su uticali na ultrafeministički simbol modernog doba: a to je Barbika. Istražujem efekte teorije „telo kao roba“ u književnosti. Moja studija se fokusira na ova četiri romana: Emil Zola: *Nana*, Alberto Moravija: *Rimska devojka*, Vladimir Nabokov: *Lolita* i Paulo Koeljo: *Jedanaest minuta* nazvano delo.

Kroz ove romane prolazi govor tela. Ove knjige sadrže opis tela preko kojih se jedan lik može lako realizovati, odnosno izdići iz romana. U naraciji autora se prikazuje ženski ideal, u jednom takvom svetu gde se žena pojavljuje kao erotska igračka ili kao neka roba.

Moju hipotezu će komparativna analiza pokušati da potkrepi. U Barbi lutki kao dečijoj igrački deca vide model preko koga mogu postati bilo ko. Međutim, odrasli je gledaju kao odraslu ženu koja oživljava preveliku erotiku svojim pojavljivanjem i lepotom tela. U ovom slučaju Barbika kao igračka ne postaje glavna stvar izražavanja, već Barbika kao provokativna žena koja svojom lepotom privlači masovne medije.

Cilj mog istraživanja je da ukažem na žensko telo u tom delu romana, i da ukažem na kodove Barbikinog tela.

Teorijsko polazište mog rada je delo Linor Goralik, pod nazivom „*Barbie – Az igazi szőkenő*“, koje se pojavilo 2014. godine i predstavlja pravi obim studija.

Ključne reči: Barbi lutka, koncept telo, feminin, erotizam